

אליס.

מאת רועי חן
בהשראת כתבי לואיס קרול

הדמויות

אליס-ילדה

אליס-נערה

אליס-אישה

הפרש הלבן

פסיכולוג, זחל-פרפר

בעלה של אליס, המפטי-דמפטי

אביה של אליס, מלך

אמה של אליס, מלכה

הכובען המטורף

ארנביב

נמנמן

טווידל די

טווידל דם

טבחית

אישה, אמו של התינוק-חזיר

סדר התמונות

ילדה

1. נופלת
2. הפוכה
3. חידה
4. אליס והחד-קרן
5. הזמנה לצילום
6. חדר חושך

נערה

7. גדלתי
8. עצה מפסיכולוג
9. חתול צ'שיר
10. המפטי על החומה
11. מזחל לגולם
12. שתה אותי
13. מסיבת התה

אישה

- .14 מבעד למראה. פרש בחלון
- .15 טוידל די וטוידל דם
- .16 חזרת ופלפלת
- .17 ילד חזיר
- .18 אישה עם מקל הליכה
- .19 זי-קרונן ילדות
- .20 מפגש עם פרש

ילדה

תמונה 1. נופלת

אליס. מעניין לאיזה מרחק נפלתי עד עכשיו? אני בטח כבר במרכז כדור הארץ. למדנו על זה פעם בבית הספר, זה משהו בעומק של ששת אלפים ק"מ בערך. אם אמשיך לפול ככה אגיע לצד השני של העולם. מעניין אם אנשים עומדים שם על הראש, ואם כן, אז איך הם קדים לשלום? "שלום.." (מנסה לקוד) סליחה, פה זה ניו-זילנד או אוסטרליה, לא, לא, כדאי לשאול, אולי אני אראה את זה כתוב איפשהו. שם הכל הפוך, שם אמא צועקת עלייך – אל תלכי לישון! אל תעשי שיעורים! תירקי מיד את כל הגזר הבריאה הזו שיש לך בפה! שלא תעזי ללכת לישון מוקדם היום! למה הבאת רק שתי חברות, בפעם הבאה תביאי עשרים חברים וכלב וסוס וגוזל של ינשוף! שם, בצד ההפוך של העולם, מתחילים את הארוחה בקינוח, משחקים מט-שח, מצמיחים שיער פנימה.. כן, לשם אני רוצה ליפול!

תמונה 2. הפוכה

הפרש הלבן. לכבוד הוד מעלתה אליס, המתנתי בכליון עיניים למכתב ממך, אך הוא בושש לבוא. אני מודאג, בן אדם הוא חיה שכותבת מכתבים, אבל גם רוצה לקבל מכתב בחזרה. עברו שבועות! נעשיתי זקן, רזה ועצוב. אני בהחלט חושב שהגיע תורך לבקר אותי, אני הייתי זה שביקר אותך אחרון. כמו כן, הייתי שמח לדעת שיצור פרא לא טרף אותך, אבל אם כן – בקשי מאמך שתשלח לי את עצמותייך הקטנות, ביחוד את עצמות האצבעות שאותן אני הכי מחבב, בעיקר כשאת מרכיבה פאזלים.

שלך...

המצאתי עבורך חידה – נחשי את שמה של החיה?

אין לה שום זנב
לא שריון של צב
יש לה אצבעות רזות
סוף לרמיזות.
נו, ניחשת?
אליס. מה זה?
הפרש. זה אקרוסטיכון.
אליס. מה? אקורדיון?
הפרש. אקרוסטיכון, אם תחברי את האות הראשונה של כל שורה תקבלי את התשובה.
יחד. א אין לה שום זנב
ל לא שריון של צב
י יש לה אצבעות רזות
ס סוף לרמי-
אליס. ניחשתי!
הפרש. אם תרצי אני אשלח לך בדואר כל יום אקרוסטיכון חדש.
אליס. בסוף יגמרו לך הרעיונות.
הפרש. אז כשיגמרו אני אכתוב ש-
א אין לי מה לכתוב.
ל לא רע ולא טוב
י יום סגרירי כזה
ס סוף השיר הזה.
אליס. תגיד אני כבר אדומה?
הפרש. למה שתהיי אדומה?
אליס. כי הדם יורד לראש כשעומדים הפוך.

- הפרש. למה שירד לך הדם לראש? אם כבר לי ירד הדם לראש, זה אני שהפוך.
אליס. מה פתאום? אני הפוכה.
- הפרש. לא. את ישרה. אבל בגלל שאני הפוך, נדמה לך שאת הפוכה.
אליס. אבל אני באמת הפוכה.
- הפרש. תסתכלי על השעון שלי. (שולף שעון כיס קשור בשרשרת) הוא הפוך?
אליס. כן.
- הפרש. כי את ישרה.
אליס (הופכת את השעון). וככה השעון ישר ואני הפוכה.
- הפרש. תראי לי... אה, לא, סליחה, השעון הזה בכלל הפוך משנינו, הוא מכוון לפי שעון אוסטרליה.
אליס. די, תודה שאני הפוכה וזהו!
- הפרש. אבל את לא, את עומדת על הרצפה ואני מהלך על התקרה... תראי אותי, איך אני לא נופל? אני קורא תיגר על כוח המשיכה...
אליס. תפסיק! זאת אני... די! תוריד אותי!
(מוריד אותה)
- הפרש. אני רואה שגם את למדת ללכת על התקרה.
אליס. הרסת הכל!
הפרש. למה...
אליס. אי אפשר לשחק איתך בכלום. (בוכה)
- הפרש. מה זה? דמעות?.. אני מכיר את הדמעות האלה... הולך להשפך פה אוקיינוס... כדאי לבנות סירה. סירה חזקה, כי תהיה פה סערה! את מרגישה את הרוח! תראי, המחוג במצפן משתגע!
(אליס מביטה בו מרכיב מהמכתב שבו קרא סירה מנייר)
- הפרש. הפסקת?
אליס. לא. הנה, יש לי עוד שלוש דמעות. אחת, שתיים, שלוש.
הפרש. לאן את הולכת?

- אליס. לחדר שלי. (לעצמה) תתביישי בעצמך אליס, ילדה גדולה שבוכה בלי הפסקה. תפסיקי מיד, אמרתי. אני מוכרחה לבדוק את עצמי: ארבע כפול חמש שווה שתים-עשרה, ארבע כפול שש שווה שלושה-עשרה... לונדון היא בירת פריס, פריס היא בירת רומא, ורומא – לא, זה לא נכון כל זה. הכל מאוד משונה היום. במה נשחק עכשיו?
- הפרש. שחמט.
- אליס. משעמם.
- הפרש. את יודעת לשחק?
- אליס. לא.
- הפרש. יש לך לוח שחמט?
- אליס. יש בחדר העבודה של אבא. אבל אל תלך לשם – הוא תמיד תופס אותך במרפק ומדבר בלי סוף על דברים שאי אפשר להבין...
- הפרש. אנחנו בסך הכל משוחחים על דיבור וחיזור, סליחה, כיעור וחיסון, סליחה - חיבור וחיסור, ברור, ולפעמים על ספל וחיזוק, סליחה, שפל וחיבוק, סליחה – כפל וחילוק! בדיוק! בגילך את כבר אמורה לשלוט בזה. לדוגמא: כמה זה שלושים ושש נשיקות לחלק לילדה אחת? לא יודעת? אז תרגיל קצת יותר פשוט: אחת ועוד אחת.
- אליס. זה קל מדי...
- הפרש. עוד לא סיימתי, ועוד אחת... אל תגידי, תחשבי בראש, ועוד אחת, ועוד אחת, ועוד אחת... תחשבי ובינתיים אני אביא את לוח השחמט.
- אליס. לא! תסביר לי ככה, בלי הלוח.
- הפרש. טוב, שני צבאות נלחמים זה בזה – השחור והלבן. לכל צבא יש שתי שורות של חיילים, מקדימה – חיילים פשוטים ומאחור – החשובים, כמו המלך והמלכה.
- אליס. אני המלכה!
- הפרש. את תהיי כל הכלים שבצד שלך.
- אליס. לא רוצה, רוצה רק את המלכה.

הפרש. טוב, (מחווה קידה) הוד מעלתך אליס. עמדי זקופה, את מלכה. בשורה הקדמית, בחזית, ניצב חיל הרגלים, החיילים הולכים שם ככה, כל פעם משבצת אחת. הם יכולים גם שתיים, אבל רק כשהם אוכלים.

אליס (צוחקת). מה הם אוכלים?

הפרש. אותך. תזהרי! (רודף אחריה) בשורה השניה - בצדדים נמצאים הצריחים, כמו מגדלים שמגנים על טירה, ולידם ניצב הפרש, שזה אני. יש גם את הרץ שרץ ותמיד מאחר..

אליס. למה אתה פרש, למה לא מלך?

הפרש. אם אני לא אהיה הפרש אז לא יהיה מי שיגן על המלך. איזה מן מלך זה אם אין מי שיגן עליו?!

אליס. הפרש מגן רק על המלך או גם על המלכה?

הפרש. גם על המלכה.

אליס. אני נשארתי המלכה.

הפרש. טוב, אז הפרש הלבן הולך ככה... לפעמים קורה שהוא פוגש פרש שחור. הוא מאוד דומה לו, כמעט זהה, ממש אחיו התאום השחור – אבל הוא האויב שלו. אז הם נפגשים, קדים קידה, שלום פרש לבן – שלום פרש שחור, המלכה שלי תנצח – המלכה שלי תנצח, אני אגן על המלכה – לא! אני אגן –

אליס. איך המלכה זזה?

פרש. איך שהיא רוצה.

אליס. ככה היא יכולה לזוז?

הפרש. כן.

אליס. וככה?

הפרש. כן, אבל לפני שזזים חשוב לחשוב ולחשב את המהלך הבא.

אליס. ככה גם היא יכולה?

הפרש. כן אליס, רק לא כמו הפרש.

אליס. מה זאת אומרת?

הפרש. היא יכולה לעשות הכול חוץ מללכת כמו הפרש.

אליס. אבל היא המלכה. איך יכול להיות שהיא לא יכולה ללכת כמוך?

הפרש. אלה החוקים.

אליס. טוב. אז אני אוכלת אותך. (קופצת עליו, הם צוחקים)

הפרש. לא כדאי לך כי הפרש הזה יכול להגן על המלכה ככה ששום כלי לא יגיע אליה!

אליס. אני אגן על עצמי..

(נכנס אבא של אליס)

אבא. אליס!

אליס (בבהלה). אבא!

אבא. מה זה? למה את רוכבת על האורח שלנו?

אליס. אני לא רוכבת, אני אוכלת...

אבא. מה?

הפרש. דיברנו על שחמט...

אבא. הנה מוגש והאורחים מחכים לחידות שלך. נלך?

הפרש (לאליס). הוד מעלתך...

תמונה 3. חידה

הפרש. חידה!

מי אני? לפעמים אני מתוק, לפעמים אני מר, לפעמים אני עטוף, לפעמים מפוזר, לפעמים אני חם, לפעמים אני קר...

לא יודעים? תה!

מה יותר מדויק – שעון שעומד או שעון שמפגר בדקה ליום? אליס? לא יודעת?...

(אליס לא יודעת את התשובה)

הפרש. שעון שעומד מדויק יותר. כי העומד צודק כל 12 שעות והמפגר צודק רק פעם בשנתיים.

תמונה 4. אליס והפרש הלבן

אליס. הכנו הצגה.

הפרש. מה?

אליס. הכנו הצגה, אליס והפרש הלבן.

הפרש. אה.. נכון!

אמא. כבר מאוחר, אליס...

אליס. אבל הכנו הצגה!

אמא. את צריכה לישון. היא צריכה לישון.

הפרש. אולי אמא שלך צודקת, אליס, אפשר ביום אחר-

אליס. לא ביום אחר! זאת הצגה קצרה, תגיד לה שזאת הצגה קצרה..

הפרש. זאת הצגה קצרה...

אבא. אם האורח שלנו מבטיח שזאת תהיה הצגה קצרה..

אליס. יופי, שקט בתיאטרון! מתחילים בהצגה: אליס והפרש הלבן!

(אליס מלבישה לפרש חרוט נייר כקרן)

- אבא. חה, תראי מה זה... כמו בובה היא משחקת בו, כמו בובה!
- אמא. הילדה צריכה לישון, אתה רואה שכבר מאוחר...
- אליס. אמא, שקט!
- אבא. לא אומרים לאמא שקט!
- אליס. אבל אנחנו באמצע הצגה.
- אבא. זה לא חשוב – אמא זה אמא, גם בזמן הצגה.
- אליס. המלכה אליס הלכה ביער, עמוק יותר, עמוק יותר. לפתע פתאום, היא נתקלה בפרש לבן.
- הפרש. שלום.
- אליס. שלום. לא האמנתי שיש דבר כזה פרש לבן.
- הפרש. ואני לא האמנתי שיש דבר כזה אליס.
- אליס. פרש לבן, זה נכון שתפקידך להגן על המלכה?
- הפרש. בהחלט.
- אליס. אז אני מלכה במקרה.
- הפרש. מה את אומרת?...
- אליס. כן! והפרש הגן על המלכה.
- הפרש. הפרש הרכיב את המלכה על הסוס שלו בשבילי היער, ודהר מהר, מהר, מהר!
- אליס. והוא הגן עליה מכל יצורי היער המגעילים, מכולם, אפילו מהמלכה השחורה שתמיד צעקה עליה, אליס, כבר מאוחר, את צריכה לישון!..
- אמא (לאבא). היא מדברת עלי?
- אבא. בהצגה...
- אליס. ואליס התחתנה עם הפרש הלבן והם קטפו פרחים, שיחקו שחמט, הרכיבו פאזלים, התחבקו חיבוקים חזקים חזקים –
- (אמא מפילה כוס תה שמתנפצת)

- אבא. מה קרה?
- אמא. נפל לי... אני... אמרתי שכבר מאוד מאוחר!
- אבא. לא קרה כלום..
- אמא. בטח שקרה! זה הסט פורצלן מהחתונה! היו שנים-עשר ספלים ושתיים-עשרה צלוחיות ועכשיו הסט נהרס!
- אליס. זאת את הרסת את זה! בכוונה!

תמונה 5. הזמנה לצילום

- הפרש. להוד מעלתה אליס,
- כל כך חם פה שאני בקושי מצליח להחזיק עט ביד, וגם אם יעלה בידי להחזיק עט, כל הדין יתאדה מתוכו ויהפוך לענן קיטור שחור, יצוף בחדר ויכתים את הקירות והתקרה.
- לפעמים אני מאבד את הסבלנות, היום למשל הופיע בדלת ביתי מכר מכובד ביותר, הוא לא התכוון להרגיז אותי, המסכן, אבל כל כך הופתעתי מביקורו שהשלכתי לעברו ספר ואני חושש שהוא פגע בראשו והסב לו כאב לא קטן. (אליס צוחקת)
- אל תצחקי, וגם אל תמהרי להאמין לי, לא כל מה שאני כותב לך אמיתי ואני ממליץ שלא תאמצי את שרירי המוח יותר מדי, אחרת תהיי כל כך חלשה שלא תוכלי להאמין גם בדברים פשוטים.
- מסרי ממני לאמך שאשמח לצלם אותך מתישהו בסטודיו שלי, קיבלתי מניפה יפהפיה מנוצות טווס ושוקולד מתובל בפלפל, זה אמנם לא קשור אבל נוכל לקשור את זה איכשהו, ובלי קשר - מסרי ממני קידה לאמך ולאביך.
- בחיבה גדולה, ידידך.

תמונה 6. חדר החושך

(בחדר הצילום.)

- אליס. השוקולד הזה היה מגעיל. אני כבר שם?
פרש. עוד לא.
- אליס. מתי אני אראה אותי?
פרש. צריך לחכות. הנגטיב שרוי כרגע בנוזל, ולמעשה מה שקורה –
אליס. זה נכון שהמניפה שהחזקתי ביד ימין תהיה ביד שמאל בצילום, כי זה הפוך כמו במראה?
פרש. נכון מאוד.
- אליס. בפעם הבאה אני רוצה להיות קבצנית.
פרש. למה?
- אליס. לקבצנים אין שיעורים, הם לא חייבים להתקלח, הם הולכים להם מסריחים, ואף אחד לא מכריח אותם לשבת ולשתות תה.
פרש. טוב, אני אשיג כמה סמרטוטים מסריחים שתוכלי ללבוש.
- אליס. הנוצות האלה כל-כך יפות. הן באמת של טווס?
פרש. כן, הן נפלו מטווס שעף מעל לבית שלי.
- אליס. טווס יודע לעוף?
פרש. בדרך כלל לא, אבל זה היה טווס מוכשר. אל תפסיקי לנער.
- אליס. אחרת יהיו בועות וזה אסור.
אליס. עת התערבֵּל, הזחֵלְקִים
כְּדָרוּ וּנְצוּ בַּמִּשְׁהָר
עֲגְמוּ מְאוֹד הַתּוֹקְרָחִים
וְחִזְרָפוּ צְרָטָר.

- פרש. זה שיר נהדר.
- אליס. זה בדיבריש. שיר שקשה להבין, אבל הוא ממלא את הראש במחשבות.
- פרש. מחשבות על מה?
- אליס. לא יודעת...
- פרש. את חכמה מאוד בשביל ילדה בת שבע.
- אליס. ושישה חודשים.
- פרש. מה?
- אליס. שבע ושישה חודשים.
- פרש. ושישה חו-... יש ילדות עם הרגל משונה ביותר לגדול פתאום בלי שאני שם לב, שלא תעזי לעשות משהו כזה לפני הפגישה הבאה שלנו, טוב?
- אליס. טוב.
- פרש. מבטיחה?
- אליס. מבטיחה.
- אליס. נו, מוכן?
- פרש. עוד לא.
- אליס. איך אתה בכלל יודע? אי אפשר לראות כלום.
- פרש. לראות אפשר תמיד, אפילו בחושך מוחלט.
- אליס. בחושך מוחלט כל מה שאפשר לעשות זה לישון. אני אוהבת לישון. הרבה.
- פרש. את זוכרת מה הבטחת לי?
- אליס. לא לגדול.
- פרש. אז אל תשני. אל תשני בכלל, כשישנים גדלים והבטחה זו הבטחה. את רוצה להתארך כולך? להתקמט כמו נייר? רוצה קול צרוד של מכשפה מצוננת? שהידיים שלך ימתחו עד הרגליים, שהשיער ישתרך על הרצפה, שהאוזניים יזדקרו כמו של ארנב, שהצוואר שלך יגיע לצמרות העצים?

אליס. אני לא אשן יותר אף פעם.

נערה

תמונה 7 גדלתי

אליס. נרדמתי. ישנתי. ישנתי מעט, אבל גדלתי הרבה. גד-לתי!

מה עשית, אליס... נחרת כמו חזירה ותראי מה שקרה. את מוכרחה להפסיק לישון, אליס, אל תתני לעפעפיים האלה להצמד לעיניים שוב – אם תרשי להם להעצם אפילו לשעה – תקומי זקנה.

הי... כפות רגליים - להתראות! אני לא יודעת מי תנעל לכן נעליים ותגרוב לכן גרביים עכשיו. אני כבר לא אוכל, זה בטוח. מהגובה הזה לא יהיה לי פנאי להתעסק בכן, תסתדרו בעצמכן איכשהו – יודעות מה? כל חג מולד אני אקנה לכן במתנה מגפיים חדשים. כן, מתנה לרגל החג... אשלח אותה עם שליח, זה נחמד לשלוח משלוח עם שליח לרגליים של עצמך.

לכבוד: גברת רגל ימין, הכתובת: השטיחון למול האח. שלך בשנאה, אליס.

תמונה 8. עצה מפסיכולוג

פסיכולוג. תביני, זה גם בסדר לשתוק. ממש ממש בסדר, אבל שנינו כבר כאן, ואני לא אתן לך את מה שבאת לקבל עד סוף המפגש – ביקשתי ממך לא לעשן פה. אליס... אליס, אני רציני... מאז שהפסקתי אני רגיש לזה. יודעת מה? נעשה הסכם. סיגריה אחת. טוב? אבל יש תנאי: היום את לא שותקת. את מדברת אתי. בדרך כלל אני שותק והמטופלים מדברים. איתך זה תמיד הפוך. סיכמנו? (נותן לה אש) חצי שנה אני לא מעשן ועדיין שומר גפרורים בכיס. פתטי. (פאזזה) את אוהבת לעשן, אה? אני לא יכול להסביר לך כמה אני מרגיש יותר טוב מאז שהפסקתי. ברור, הפה רוצה משהו, האצבעות רגילות ל... אבל אי-אפשר לתאר את ה... חוש הריח, הנשימה... גם התיאבון גדל. תראי אותי, כדי לא לרצות לעשן אני חותרך

לי קצת ירקות בבוקר, הנה, יש לי פה פלפלים, גזר, פטריות. רוצה פטריה? (אוכל פטריה)

אני רואה שאני פשוט מחכה שהשעה תגמר ותקבלי כבר את הכדורים שלך, אבל אני חושב שאת יכולה לנצל את המפגש אתי כדי להבין למה את לא רוצה לישון, יש לך סיוטים? שאלתי משהו מצחיק? מה את עושה כשאת לא ישנה? הרי יש איזה רגע שבו כל העולם מפסיק, כולם נשכבים, מפסיקים לדבר ולהקשיב, לאכול ולשתות, פשוט ישנים – מה את עושה בינתיים? מי את? נשמע פשוט אבל זה לא, מה את חושבת: מי את? איך הצלחת לשכנע אותי לתת לך כדורים ממריצים, כשהיושר המקצועי מחייב אותי לעזור לך לישון. לישון - זה מה שהגוף שלך דורש וזה מה שהנפש שלך דורשת. אז למה את כל כך מתנגדת? מה יקרה אם תרדמי?

טוב, דיברתי עם עצמי, היה לי מעניין, תמיד נחמד לשוחח עם מישהו חכם, אה? ... הנה, הממריצים שלך. תשתדלי לא להגזים. אני רוצה להאמין שאת חושבת עלי קצת לפעמים, כשכל העולם ישן ואת לא. (נותן לה את הכדורים) כשאני אשב בכלא – תשלחי לי לשם סיגריות.

תמונה 9. חתול צ'שיר

אליס. דרך איפה אתה נוסע?

חתול. לאן את רוצה להגיע?

אליס. לא כל-כך אכפת לי לאן...

חתול. אז זה לא משנה באיזו דרך אני נוסע.

אליס. העיקר שאני אגיע לאנשהו.

חתול. לאנשהו תגיעי.

(אליס מהנהנת, חתול מוציא בקבוקון ומציע לה)

חתול. רוצה?

אליס. מה זה?

חתול. חלב.

אליס (צוחקת). כתוב 48 אחוז.

- חתול. כתוב "שתי אותי"!
- אליס. יש לזה טעם של... עוגת-דובדבנים, פודינג, אננס, תרנגול הודו צלוי, טופי וטוסט עם חמאה!
- חתול. הגענו.
- אליס. לאן?
- חתול. לאנשהו.
- אליס. כבר?
- (החתול נעלם)

תמונה 10. המפטי על החומה

(אליס הולכת ובולעת כדור)

- המפטי. יופי של חיוך יש לך.
- אליס. אני בכלל לא מחייכת.
- המפטי. חבל. איך קוראים לך? אני המפטי.
- אליס. המפטי... אני בדרך כלל אליס.
- המפטי. אליס? שם מוזר, מה המשמעות שלו?
- אליס. למה חייבת להיות לשם משמעות?
- המפטי. אצלי כששומעים את השם – רואים אותי. אני נראה כמו המפטי, ואליס... יכולה להיות לזה כל צורה, כמעט.
- אליס. מה יש מעבר לחומה?
- המפטי. בואי, תראי. אני כבר הרבה זמן לא יורד מכאן. למרות שזה לא הכי נוח, החומה הזאת צרה, אבל זאת הצרה היחידה שלי... יפה פה, כאילו שהעולם מתחלק לשניים. ואני חייב להביט לשני הצדדים, אם לא הייתי מביט לכאן לא הייתי רואה אותך, אבל אם לא הייתי מביט לכאן לא הייתי רואה...
- אליס. כן... מה הגילוי הגדול בצד השני של העולם? נו, מה יש שם?

- המפטי. הסקרנות הרגה את החתול, אה?
- אליס. איזה חתול?
- המפטי. זה פתגם כזה.
- אליס. פתגמים זה לאנשים שלא יודעים לדבר.
- המפטי. את יודעת למה אני יושב כאן לבד?
- אליס (בסקרנות מעושה). למה?
- המפטי. כי אין אתי אף אחד.
- אליס. אתה לא רוצה לומר לי מה יש שם מעבר לחומה? תהנה עם הבדידות.
- המפטי. אני אגלה לך! אני אגלה לך.. אחר כך...
- אליס. מתי?
- המפטי. כשנתחתן.
- אליס. מה?
- המפטי. כשנתחתן.
- אליס. למה שאני ארצה לגעת בך אפילו?
- המפטי. את לא תרצי. זה נכון, אבל בדיוק בגלל זה תתחתני אתי. לא, כי אני מעורר בך תשוקה – להיפך, אני מכבה. זה מה שאת צריכה. לפעמים יותר מדי תשוקה זה רע, ואת צריכה שמישהו יכבה אותך קצת. אני אגלה לך מה יש פה. (מציץ אל מאחורי החומה) כלום. כלום. יודעת למה? כי את נמצאת בצד השני. נתראה שוב?
- אליס. גם אם נתראה שוב, אני לא אזהה אותך, אתה דומה להמון אנשים אחרים. שתי עיניים, אף ומתחת פה. אם העיניים שלך היו מימין לאף או שהפה היה במצח – זה היה עוזר.
- המפטי. המפטי ואליס ישבו על החומה
- הוא שאל אותה דבר מה.
- היא ענתה לו: כן, כן, כן,
- מסכימה להתחתן.
- אליס. אני אתחתן איתך, אם תרד משם.

(המפטי שוקל לרדת אבל נתקף פחד אמיתי, אליס עוזבת)

תמונה 11. מזחל לגולם

- פסיכולוג. אליס... מה את עושה פה?
אליס. נגמר לי.
- פסיכולוג. מה? מה עשית לעצמך...
אליס. נגמר לי... אני צריכה עוד...
- פסיכולוג. איך זה יכול להיות? נתתי לך מספיק לשבוע.
אליס. זה כנראה נפל לי איפשהו... אני צריכה עוד.
- פסיכולוג. אני לא נותן לך כלום יותר, זה יהרוג אותך.
אליס. אני הולכת לפגוש אותו.
- פסיכולוג. את מי?
אליס. אני לא יכולה ללכת אליו ככה...
- פסיכולוג. למי? על מי את מדברת?
אליס. על הפרש. הפרש הלבן.
- פסיכולוג. איזה פרש? את הוזה, אליס, את מדמינת דברים. זה כדור מאד חזק.
מה את רואה?
אליס. זחל. שעיר, דביק, רירי ורכרוכי.
- פסיכולוג. דימוי עצמי מעניין. דווקא זחל.. זחל זה מצב זמני, הוא בסוף מגדל כנפיים ועף.
- אליס. התכוונתי אליך, גולם. (פאזה) תן לי כבר את הכדור, אני צריכה את זה.
- פסיכולוג. את צריכה לישון. פשוט לישון. להפסיק להתנגד לשינה.
- אליס. אל תגיד לי מה אני צריכה! תן לי כדור אחד. אחד, טוב? אני אעשה הכל בשבילך, מה כבר ביקשתי – כדור אחד. שאני לא אפחד לפגוש אותו.
- פסיכולוג. זה מישהו שאת אוהבת?

- אליס. מה זה חשוב לך.
 פסיכולוג. תעשי הכל בשבילי, נכון?
 אליס. הכל.
 פסיכולוג. (מוציא חפיסה) אני רוצה שתבלעי אותו פה.
 אליס. מה?
 פסיכולוג. אני נותן לך כדור. אחד. אבל תבלעי אותו מולי.
 אליס. דפוק.
 (אליס מניחה באטיות את הכדור על לשונה ובולעת אותו. יוצאת)

תמונה 12. שתי אותי

(אליס-נערה מגיעה עם בקבוק לתערוכת הצילום של הפרש)

- אליס. א איזו הפתעה
 ל למה הפסקת לצלם אותי?
 י ידעתי שתבהל אבל אל תדאג רק רציתי
 0 סתם לראות אותך.
 מה זה, יש לך שיער שיבה? אתה נראה כמו הסבא של עצמך. רוצה לצלם אותי עכשיו? אני מגעילה אותך? תגיד, עדיין יש לך חלקים של פאזל בכיס? אהבת אותי מאוד פעם. יש ילדה אחרת שאתה מתכתב איתה היום? אני שומרת את כל המכתבים שלך. כשהייתי קטנה הבטחתי לך לא לגדול, ולא עמדתי בהבטחה. אני מצטערת. אתה מפחידה אותך? הידיים והרגליים שלי ארוכות מדי בשבילך, אני פחות מדי דומה לילדה שהייתי ויותר מדי דומה לאישה שאני אהיה. ניסיתי לא לגדול, אתה לא יודע כמה ניסיתי... אהבת אותי פעם, לא המצאתי את זה, נכון?

תמונה 13 מסיבת התה

(ארנביב, כובען ונמנמן)

- אליס (מבקשת אש). סליחה?..
- הארנביב. קחי קצת יין.
- אליס. אני לא רואה יין.
- הארנביב. כי אין.
- אליס. אז למה אתה מציע? זה לא מנומס.
- ארנביב. גם לשתות עם אנשים זרים זה לא מנומס.
- אליס. אתה הצעת.
- הכובען. רוצה חידה?
- אליס. אני שונאת חידות.
- הכובען. מה יותר מדויק – שעון שעומד או שעון שמפגר בדקה ליום?
- אליס. שעון שעומד מדויק יותר. העומד צודק כל 12 שעות והמפגר רק פעם בשנתיים.
- הכובען. מה?..
- אליס. שעון שעומד מדויק יותר. העומד צודק כל 12 שעות והמפגר רק פעם בשנתיים.
- הכובען. לא חשבתי שיש לזה תשובה-
- אליס. זאת התשובה.
- הכובען. אבל אמרת שאת שונאת חידות-
- אליס. אני שונאת.
- הכובען. במה עורב דומה לשולחן כתיבה?
- אליס. בזה שאדגר אלן פו כתב על שניהם.
- הכובען. מה?

אליס. פו כתב את השיר "העורב", והוא כתב על שולחן-כתיבה-
הכובען. זאת לא התשובה.
אליס. כי בשניהם יש ב' ובשניהם אין צ'.
הכובען. טעות!
אליס. כי שניהם לא עשויים מגבינה?
הכובען. טעות!
אליס. אמרתי לך שאני שונאת חידות.
הכובען. נכון!
אליס. מה נכון?
הכובען. אמרת.
אליס. אז מה התשובה אני נכנעת. נו, במה עורב דומה לשולחן כתיבה?
(פאזזה)
טוב, להתראות...
הכובען. רגע, רגע, רגע...
הארנביב. רגע, רגע, רגע...
הנמנמן (מקיץ). רגע, רגע, שניה...
אליס. מה?
כולם. מה?..
אליס. מה?
הכובען. מזל טוב.
אליס. אין לי יום הולדת.
הכובען. בדיוק – אני מברך אותך כי היום זהו יום הלא-מולדת שלך.
אליס. המה?
הארנביב. יום לא-מולדת.
נמנמן. לא מולדת...

- הכובען. היום שבו לא נולדת. יום לא-מולדת. יש כאלה 36 ו...
 ארנביב. ארבעה.
 הכובען. 364 ימים בשנה.
 אליס. אה. טוב.
 כולם. מזל טוב!
 אליס. תודה.
 הכובען. חכי, לאן את ממהרת? את מוכרחה להשתחרר את יודעת?
 אליס. לא, אני לא יודעת.
 נמנמן. את מתכוונת שאת לא יודעת או שאת לא מסכימה?
 הכובען. להשתחרר, הכוונה.
 ארנביב. היא מתכוונת שזאת גסות רוח להגיד דבר כזה.
 הכובען. תגידי למה את מתכוונת?
 אליס. אני אומרת מה שאני מתכוונת ואני מתכוונת למה שאני אומרת. זה אותו דבר אצלי.
 הכובען. זה טפשי, זה כמו לומר ש"אני רואה מה שאני אוכלת", זהה ל"אני אוכלת מה שאני רואה".
 נמנמן. זה כמו לומר ש"אני אוהבת מה שאני מקבלת" זהה ל"אני מקבלת מה שאני אוהבת".
 ארנביב. זה כמו לומר ש"אני נושמת כשאני ישנה" זהה ל"אני ישנה כשאני נושמת"...
 אליס. טוב, אני סתם מבזבזת את הזמן.
 הכובען. אני מכיר את הזמן, הוא לא אחד שמתבזבז סתם. נמנמן. חבל שאין כיסא, היינו מושיבים אותה.
 הארנביב. כן, מתחשק לי לראות את התחת הזה נצמד למשהו.
 הכובען. זה היה גס. את רואה – גם לי יש טקאט. תמזוג לה תה. היא תשתה תה.
 הארנביב. תשתה תה.

הנמנמן.	תשתה תה.
הכובען.	תגידי!
אליס.	אני אשתה תה.
הכובען.	שמעתם? היא אמרה שהיא תשתטה. היא תשתטה. כולנו נשתטה.
הארנביב.	נשתטה מלשון שטים או שוטים?
הנמנמן.	מלשון סוטים.
הכובען.	נכון, אנחנו סוטים, אנחנו סוטים תה.
אליס.	טוב, אני חייבת ללכת.
הכובען.	לאן את ממהרת?
אליס.	אני צריכה ללכת-
הנמנמן.	נצ-נצ-נץ כוכב קטן, אליס אל תלכי מכאן...
אליס.	איך אתה יודע שקוראים לי אליס?
הנמנמן.	אני לא יודע. את פשוט נראית כמו אליס.
הכובען.	רק רצינו שתטעמי מהתה.

אישה

תמונה 14. מבעד למראה

(קרון רכבת. אליס מצמידה למצחה צעיף כתחבושת, המפטי דמפטי מדדה בעקבותיה עם מזוודות).

המפטי. אליס, קומי, זה לא המקום שלנו, אנחנו שם. תחזיקי במשהו, אפשר ממש ליפול פה. מאוד לא יציב. זהו, כאן, שבי. מה ניסית לעשות? תסתכלי עלי רגע את בסדר?

אליס. לא שמת לי לב שזאת מראה.

המפטי. מה זאת אומרת, את לא מזהה את עצמך?

אליס. חשבתי שזאת מישהי שדומה לי.

המפטי. אני לא מבין. את לא רוצה לתת לי את המזוודה? אני אשים אותה פה ממש קרוב. את ממילא אף פעם לא פותחת אותה... קיוויתי שאולי בחופשה הזאת נוכל סוף סוף להשתחרר ממנה קצת... תראי לי את המצח, זאת רק מכה קטנה, זה יעבור מהר. תעצמי עיניים ותנשמי עמוק.

אליס. שומע את השלג בחוץ? כאילו מישהו מכסה את החלון בנשיקות.

המפטי. איפה הביצה שלי? אח, גן עדן. אין כמו לשבת ברכבת ולאכול ביצה קשה עם מלח...

(מוציא ביצה, מלחיה, ממשיך לפשפש בתיק)

ואיפה התרמוס? אל תגידי שלא שמת את ה... אה, הנה זה.

(מנסה למזוג ואין כלום)

מה זה? אליס... למה אין תה בתרמוס? למה אין בתרמוס תה?

אליס. שכחתי.

המפטי. מה כבר ביקשתי ממך? דבר אחד, קטן, פשוט, בסיסי – להכין תה בתרמוס? את רוצה שאני אוכל ביצה בלי תה להרטיב את הגרון? את רוצה שאני אחנק?

אליס. אתה צועק עלי.

- המפטי. אני לא מתכוון לצעוק, אני –
- אליס. אתה לא מתכוון אבל אתה צועק. אתה צועק!
- המפטי. עכשיו את צועקת... את מאוד עצבנית בזמן האחרון-
- אליס. שונאת שאתה אומר לי את זה!
- המפטי. את יודעת מה אני חושב. שהחוסר אחריות שלך..
- אליס. אל תגיד את זה..
- המפטי. גם אם מדובר בדבר פשוט – כמו תה בתרמוס...
- אליס. אל תגיד את זה..
- המפטי. אם היו לנו ילדים... לא בשבילי – בשבילך. אני בטוח שאת עצמך היית רגועה יותר.
- אליס. אבל ניסינו – הם לא נולדים לנו משום מה.
- המפטי. אומרים שילדים לוקחים חלק מהצרות שלנו איתם כשהם נולדים. את לא יכולה לחיות עם כל כך הרבה עצבים בפנים, זה לא אנושי.
- אליס. מה את רוצה ממני? תגיד לי, מה? ילדים? אין לי. לא יכולה לתת לך. תמצא אישה אחרת שתתן...
- המפטי. בשבילי את מספיקה לגמרי... את גם האישה שלי וגם הילדה שלי... (פאזזה) איך הכל תמיד... קר לי, אני ניגש לקרון המסעדה להביא לנו תה.
- אליס. אז תביא גם קרח.
- המפטי. בשביל המצח?
- אליס. בשביל הוויסקי.
- המפטי. וויסקי?
- אליס. כן, תביא לי וויסקי כפול עם קרח.
- המפטי. בשום אופן לא, ממתי את שותה וויסקי?
- אליס. ותפסיק להגיב עם הגבות. רק גבות אני רואה מולי כל הזמן...

המפטי. אני מגיב עם הגבות? (בודק את עצמו) יכול להיות... אשתי ניסתה לעבור דרך מראה, לא טבעי שאני מבוהל? חשבתי שפתחת את הראש. אני אביא לנו תה! לא חייבים תמיד וויסקי... אל תשתעממי בינתיים.

אליס. אני אף פעם לא משתעממת לבד, רק עם אנשים. המפטי! המפטי... המפטי... איפה אתה? המפטי!

תמונה 15. טוידל די וטוידל דם

(אליס נכנסת לקרון)

אליס. המפטי!..

(טוידל די וטוידל דם יושבים מול לוח שחמט עם כלים אדומים ולבנים. הם משחקים עם שעון ושותים, בשלב מסוים שניהם קופאים במקומם. אליס מתקרבת, הם לא מגיבים. היא בודקת את הבקבוק – הוא ריק. מתפתה ומבצעת מהלך בכלים של אחד מהם. מציגה מהלך נגדי ו"אוכלת" את אחד הכלים. נוגעת באחד מהם)

טוידל די. מדמואזל זה לא מדאם טוסו ואנחנו לא משעווה, רוצה לגעת – תשלמי.

אליס. מצטערת.

טוידל דם. בכלל לפי כל כללי הנימוס נהוג לפתוח שיחה בברכת שלום. (מגיש יד לטוידל די)

טוידל די. שלום קטן, להפגין נימוס. (לוחץ את ידו של טוידל דם)

טוידל דם. שאבין שמולי בן אדם ולא סוס.

טוידל די. נעים מאוד. (מגיש את ידו הפנויה לאליס)

טוידל דם. מאוד נעים. (מגיש את ידו הפנויה לאליס)

טוידל די. נחמד להכיר.

טוידל דם. יש מזג אוויר...

טוידל די. ואם זה רשמי אציג גם את שמי.

טוידל דם. אשאל לשמך ואחייך.

טוידל די. אחווה קידה.

טוידל דם. סליחה, תודה.

טוידל די. תודה, סליחה.

טוידל דם. סליחה, תודה.

טוידל די. תודה – (מסמן לאליס)

אליס. 'בקשה.

טוידל די. היא לא טיפשה.

טוידל דם. על לא דבר.

טוידל די. שלום, נגמר.

טוידל די וטוידל דם. זה אלף בית של הכרות.

אליס. כן... אני צריכה ללכת, בעלי בטח חזר כבר...

טוידל די. את כאן עם בעלך?

טוידל דם. אבל למה ואיך?

אליס. במבט לאחור, לא יכולתי לבחור. אני מבינה שסיימתם את כל הוויסקי...

טוידל די. זה לא וויסקי, זה מיץ אוכמניות.

טוידל דם. דמדמניות.

טוידל די. דובדבניות.

טוידל דם. גדגדניות.

אליס. הבנתי. אני צריכה ללכת. בעלי בטח חזר כבר...

(מסתובבת כדי ללכת)

טוידל די. חכי קצת.

טוידל דם. חכי רגע.

טוידל די. אנחנו...

טוידל דם. שנינו פה...

טוידל די. מבקשים להלחם על לבך.

טוידל דם. תרשי לנו להלחם על לבך.

(טוידל די וטוידל דם לובשים על עצמם מיני מגנים מחפצים מאולתרים)

טוידל די (לטוידל דם). היא תהיה שלי.
טוידל דם (לטוידל די). שלי.
טוידל די. הלב שלה יהיה שלי.
טוידל דם. וכל השאר יהיה שלי.
טוידל די (לאליס). אני חיוור?
אליס. קצת.
טוידל די. אני אמיץ מאוד בדרך כלל, פשוט יש לי כאב ראש.
טוידל דם. ולי כאב שיניים. שזה הרבה יותר גרוע.
אליס. אז אולי לא כדאי שתלחמו היום?
טוידל די. שלא נלחם?
טוידל דם. את לא רוצה שנלחם?
טוידל דם. לא, לא, לא...
טוידל די. לא, לא, לא...
טוידל דם. כשנכנסת לקרון היית הרבה יותר פחות.
טוידל די. הרבה הרבה פחות, עכשיו את קצת יותר.
טוידל דם. אנחנו נלחם, אבל באמת קצר, כי...
טוידל די. מה השעה?
טוידל דם. ארבע וחצי.
טוידל די. נלחם עד שש בערך.
טוידל דם. אלא אם תכריזי לפני זה שמישהו מאיתנו זכה בלבך.
טוידל די. כן, אלא אם תגידי שזכיתי בלבך.
טוידל דם. שאני זכיתי.
טוידל די. שאני זכיתי!

תמונה 16. חזרת ופלפלת

(אליסנסתלקרון צפוף: טוידל די ודם, המפטי, ההורים כדמויות לא מזהות אולי, עדיף היה אם הכובען היה נותר כובען למשל ונמנמן וארנביב היו מופיעם בתור איש עם מרק ואישה עם תינוק. המפטי קרוב אלינו ואליס רחוקה.)

אליס. המפטי! המפטי... סליחה...

(מנסה לעבור)

הכובען. תפוס, אני כאן, אין מקום.

אליס. יש המון מקום! המפטי...

(הרכבת חורקת האנשים מתערבבים, כעת המפטי נעלם בין האנשים ואליס קרובה אלינו. דחוקה בין איש שנושף על מרק בספל ואישה שמחזיקה תינוק)

איש. זה מרק.

אליס. איבדתי את בעלי.

איש. חסר פלפל...

(מוציא פלפליה מהכיס ומפלפל. מתעטש. התינוק בידי האישה מתחיל לבכות)

אליס. לבריאות - (מתעטשת. שמה לב שהתינוק של האישה הפוך) סליחה... התינוק שלך -

האישה. בסדר... (לתינוק) שקט!

אליס. לא.. אני חושבת שאת מחזיקה אותו הפוך.

אישה. אם כל אחד היה מתעסק בענייניו, העולם היה מסתובב הרבה יותר מהר!

(הטבחית שוב מפלפלת)

האיש. חסר מרק בפלפל!

(כל הנוכחים בקרון מתעטשים בזה אחר זה)

אליס. הוא אדום לגמרי, תהפכי אותו...

אישה. יש לך ילדים? אני רואה שאין לך ילדים.

אליס. מה זה קשור... גם אם אין לי ילדים ולא אמרתי שאין - (מתעטשת)

איש (על אליס, לאישה). זאת אחת שלא חיתלה שום תחת בחיים.

- אליס. סליחה?
- אישה (משיבה לאיש). ברור, זאת אחת שישנה בלילות, היא לא דואגת ממוות בעריסה, רככת במוח, טביעה באמבטיה...
- אליס. סליחה... תנו לי ללכת, איבדתי את בעלי...
- (אליס מתעטשת, עיניה צרובות ואדומות)
- אישה. יקירתי זה לא מנומס להתעטש ככה... תתחשבי, יש פה תינוק.
- אליס. תפסיק עם הפלפל אז אולי -
- אישה. סליחה, אם אין לך משהו חכם להגיד, אל תגידי כלום.
- איש. אותי לימדו שאם אין לך מה להגיד – תגידי משהו בצרפתית!
- (התינוק בוכה)
- Putain de merde! תחטיפי לו סטירה, אני מתחנן, הוא עושה את זה בכוונה, בשביל לעצבן.
- אישה. די, די, די, די...
- (מטלטלת את התינוק)
- האיש. אוף! אני אשפוך עליו את המרק הרוחח אני נשבע.
- אליס. תפסיק, השתגעת?
- (היא מנסה להגן על התינוק מהאיש וברגע זה האישה מוסרת לה את התינוק ונעלמת)
- איש. תפסיקי את לצרוח! התינוק שלך קרע לי את האוזניים!
- אליס. התינוק שלי?.. (שמה לב שהתינוק בידיה) איפה היא?
- איש. מה ביקשתי? לאכול מרק בשקט?!
- אליס. לאן הוא נעלם? הי! אדוני?.. זה לא התינוק שלי...
- איש. שלך, שלך, לא תתחמקי מאחריות.
- אליס. אבל הוא באמת לא שלי... לאן הוא... איך הוא יכול להיות שלי אם לא ילדתי אותו. לא אותו ולא שום תינוק. אף פעם.
- איש. איזו מן אישה את תגידי? קודם יולדים תינוק ואז מגדלים אותו, אני דורש ממך להפוך את הסדר מיד!

- אליס. לאן הוא הלך!
- איש. אם לא ילדת, אני דורש שתלדי אותו מיד! מה זה! יש סדר בעולם! יש חוקים לטבע! נו, קדימה! ללדת!
- אליס. אבל הוא לא שלי... אבל אין לי תינוק... אין לי...
- איש. יש רופא בקרון? תשכבי..
- כובען. אני כאן! פנו דרך! קדימה, ללחוך, ללחוך... תנשפי, תנשפי...
- אליס. אתה מטורף.
- כובען. אני מטורף, את מטורפת, כולנו מטורפים כאן! תלחצי!
- (אליס יולדת את התינוק. נותרת עם התינוק החזיר בידיה.)

כולם. עת התערבבל, הזחלקים

כָּדְרוּ וּנְצוּ בַּמְשָׁהָר

עָגְמוּ מְאוֹד הַתּוֹקְרָחִים

וְחִזְרָפֶר צָרְטֶר...

תמונה 17 ילד חזיר

- אליס. מה, מה אתה רוצה? אל תנחר זה לא עוזר לי להבין אותך. מה אתה רוצה? לאכול? לישון? אתה ממש חזיר קטן, אה? מה אני אעשה איתך בבית? טוב, היום עוד נמצא מה לעשות, אבל מה אני אעשה איתך מחר? ומחרתיים? ובעוד שבע שנים? וכשישבר לך הלב? למה באת? מה אתה רוצה, להיות ילד? לגדול? להתארך? לקמט כמו נייר את העור החלק הזה? שהשיער ישתרך על הרצפה? שהצוואר יגיע לצמרות העצים? אל תחיה. לא כדאי. אל תתפתה לשקרים של הילדות. מלא את הפה באוויר, תשמיע נחירה אחרונה ותחזור אחורה, אתה שומע? כנס אלי ותעלם. לא ילדתי אותך. לא ילדתי אותך... אני אותך לא ילדתי... לא אותך ילדתי... לא ילדתי אותך...

תמונה 18. אישה עם מקל הליכה

(המפטי יושב בקרון וקורא מכתב מהמזוודה של אליס)

- אליס. המפטי, לאן נעלמת, אני מחפשת אותך בכל מקום... (שמה לב שהוא קורא)
- המפטי. את מחפשת אותי? אני פה. עם התה. זאת את שנעלמת. (מצביע על הספל)
רוצה? זה כבר קר. (היא נותרת קפואה) שבי. שבי, הוד מעלתך אליס. מה?
עכשיו את מגיבה עם הגבות. כן זה מכתב, כן אני קורא בו, אני יודע
לקרוא, כן, פתחתי את המזוודה, רוצה לשאול למה? הגיוני יותר לשאול
למה רק עכשיו. למה אחרי כל כך הרבה שנים של נישואים, למה ולשם
מה. זה לא שלא ניחשתי מה יש פה. שמכתבים – ידעתי, שמפעם –
ידעתי, שממנו – ידעתי, ששירים וסיפורים ומלות אהבה – יכולתי לנחש.
בחור סנטימנטלי בסך הכל, והוא כותב לילדה, זה גם רואים, אולי ככה
את רוצה שידברו אלייך, אולי בגלל זה אני מעצבן אותך כל השנים, לא
תואם אותך. אבל אני לא יכול לדבר ככה, א' אליס, ל' ללל... לא יכול. יש
פה דברים מפחידים, את יודעת?
- אליס. תן לי את זה.
- המפטי. את שומרת את זה כמו איזה קמיע, כמו איזה שריד קודש, כמו ספר
תפילות, תאמיני לי – זאת המחלה שלך, הנה היא, זאת היא. פעם לא
יכולת להרדם, היום את לא יכולה להתעורר. תפטרי מזה.
- אליס. תן לי את זה.
- המפטי. אם הייתי פוגש אותו היום הייתי הורג אותו, אני אומר לך את האמת. יש
פה משהו רקוב בניירות האלה, זה כמו שטף דם, הצבע הסגול הזה של
הדיו, מי כותב בצבע כזה? רק פסיכופט. אם אני טובל את זה בתה כל
מה שכתוב פה נעלם לנצח.
- אליס. המפטי, אני לא אסלח לך אם משהו יקרה לזה –
- המפטי. זה לא עלייך, כל המלים האלה, זה על אליס אחרת, על ילדה שהוא
המציא. פלא שאת נכנסת במראה, פלא שאת לא מזהה את עצמך. למה
עלי את לא שומרת ככה? למה את כל כך בטוחה שאני תמיד אהיה פה
בשבילך? למה הוא בקופסא שמורה קרוב ללב ואני... כמו אוויר... את
רוצה שידברו אלייך כמו למלכה, זה העניין? אני מוכן, אני מוכן הוד
מעלתך, אליס...

אליס. אל תגיד את זה, זה עושה לי בחילה. אתה פלשת לי לתוך המזוודה, חיטטת כמו עכברוש, ועכשיו אתה מנסה להצטדק ולהיות מישהו שהוא לא אתה. אתה הרי יודע מה אתה בשבילי, אתה מקל הליכה. אתה עוזר לי ללכת, נכון, אני לא מכחישה, אבל אם אני לא אשען עליך – אתה תתנדנד ותיפול. הייתי צריכה להשאיר אותך שם על החומה, שתרקב ותסריח שם כמו ביצה בשמש. ילדים רצית ממני?

(יוצאת)

תמונה 19 זי-קרון ילדות

(אמא ואבא בקרון)

אליס. המפטי...

אמא. שבי פה ואל תזוזי. תגיד לה משהו...

אבא. שבי, אליס.

אמא. ילדה בגילך לא נאה שתתרוצץ בין הקרונות.

(פאזזה)

אליס. פשוט חיפשתי את...

אמא. הוא תיכף יבוא הוא הלך להביא תה. את צמאה, קחי ביסקוויט.

אליס. לא רוצה.

אמא. לא רוצה. מאיפה דבק בה הפינוק הזה? כשיהיו לך ילדים, תשמרי עליהם, פינוק מסוכן לא פחות מצינון. אתה יכול לדמיין אותה בתור אמא?

אבא. אני בכלל לא מבין למה צריך לדבר על זה, כשזה יגיע זה יגיע.

(אליס מזדקפת ונצמדת לחלון)

אמא. לאן את קופצת עוד פעם?

אליס. אני רק מסתכלת על היער בחוץ.

(אמא מציצה)

אמא. זה יער? ראיתי יערות שלעומתם – זה מדבר.

אליס. מי שילך לאיבוד ביער כזה יגיע בסוף להר הגבוה שם.

- אמא. זה הר? ראיתי הרים שלעומתם – זה בור. לא הר.
- אליס. נדמה שהרכבת עומדת במקום והעצים זזים. הכל נראה אותו דבר פתאום.
- אמא. העולם כולו, באופן כללי – נראה אותו דבר. אני טועה?
- אבא. לא.
- אמא. לכל האנשים יש שתי רגליים ואף. האל הטוב החליט לא לבלבל אותנו עם גיוון גדול מדי, בכל מקום בעולם – עצים, מים, בתים וגשרים. אני טועה?
- אבא. לא.
- אמא. הכל מחולק למשבצות, וכל אחד במשבצת משלו, ככה פשוט יותר לכולם. ואם נכנסת למשבצת שלי – האמ! וכולנו לבד לבד במסע הזה, מתפללים להגיע לסוף בלי שיאכלו אותנו בדרך. אני טועה?
- אבא. לא.
- אמא. שבי, אליס. תגיד לה לשבת.
- אבא. אליס, שבי.
- (אליס יוצאת)

תמונה 20 מפגש עם פרש

- הפרש. איזה תור לתה! מגיפת צמאון יש ברכבת הזאת... לא התבלבלתי ועקפתי בצעד של פרש, כלומר, סלח לי, סליחה, אני לא לתה, אני ל... עקפתי איזה שמנמן שנתקע כמו צריח מולי... רציתי להציע הצרחה, אבל פתאום נשמעה צרחה, זה היה ילד קטן - מהסוג שאנחנו לא אוהבים... בקיצור, אם זה באמת היה שחמט הפרש היה פורש והמלכה היתה מלקה את עצמה... מה? אני מביך אותך? מתחילת הנסיעה את מתייחסת אלי כמו לזר. מה ההבדל אם אנחנו בחדר שלך או ברכבת. גם פה אפשר לעשות הצגה, או לעמוד על הראש... רוצה שאני אעמוד על הראש? הו, הנה, עכשיו את מחייכת. את שמחה לדמיין איך כולם יצחקו כשיראו איש מבוגר עומד הפוך. תגידי את האמת, אני נראה לך מאוד מבוגר? תודה לך על התשובה הזאת. גם אני לא רואה בך ילדה. אגב

שכחתי להגיד לך שחוץ מלקנות מצלמה יש לנו עוד עיסוק קטן בלונדון...
קניתי לנו שני כרטיסים ל... אולי זה לא יעניין אותך, את ילדה רצינית
מילא מצודה עתיקה, מילא מוזיאון, ארמון, אבל כרטיסים ל... לא... את
לא אוהבת שטויות כאלה, בטח נשב רחוק מדי, וכל מיני דודות יפתחו
סוכריות ברעש, זה תמיד קורה בתיאטרון, אוי... גיליתי... .. תזהרי את
תקרעי אותם, בסדר, בסדר, קחי. אני שמח שאת שמחה ואני מבין
שהתכוונת לתת לי מן נשיקת תודה... אני לא רוצה שתנשקי אותי כמו
שמנשקים דוד. אני רוצה.. אליס... אני... תראי מה זה, אני ואת יכולים
לדבר על אוסטרליה וזה נדמה קרוב, אבל פתאום כשאני בא לדבר על...
מה שרציתי להגיד לך זה ש...לא עכשיו כמובן, בעוד כמה שנים, חמש..
שש..ארבע...הייתי רוצה לדעת, מה תגידי, אם ערב אחד, אבוא לבקר
אתכם, את ההורים שלך, כדי...לבקש מהם...לבקש מהם את ידך...את
יודעת מה זה לבקש את ידך? כלומר..האם אני יכול להעז לקוות
באיזושהי דרך שתואילי להסכים להיות...בעוד כמה שנים, לא עכשיו,
כלומר, היית יכולה לראות בי בעל? אני מתכוון ש... את מבינה? את לא
מוכרחה לענות מיד. אני רק רוצה - לקוות שתסכימי -

סוף